

Utorok 27. februára 2018

Piesne: ES č. 500, 506

Text: Job 1, 1 – 22

„1V krajine Úc žil muž menom Jób; bol to muž bezúhonný, úprimný, bohobojný a stránil sa zlého. 2Narodilo sa mu sedem synov a tri dcéry. 3Mal do sedemtisíc oviec, tritisíc tiav, päťsto záprahov hovädzieho dobytku, päťsto oslíc a veľmi mnoho služobníctva. Bol to významnejší muž ako všetci ľudia Východu. 4Jeho synovia sa schádzali a strojili hostiny, každý vo svojom dome a vo svoj deň; dávali povolávať aj svoje tri sestry, aby jedli a pili s nimi. 5Keď však prebehlo poradie dní hostín, Jób posielal po nich a posväcoval ich. Včasráno vstával a prinášal spaľované obete podľa ich celkového počtu. Lebo Jób si pomyslel: Možno sa moji synovia prehrešili a rúhali sa Bohu vo svojom srdci. Tak robieval Jób ustavične. 6Istého dňa, keď sa synovia Boží prišli postaviť pred Hospodina, prišiel medzi nich aj Satan. 7Vtedy Hospodin riekol Satanovi: Odkiaľ prichádzaš? Satan odpovedal Hospodinovi: Z potuliek po zemi a z pochôdzky po nej. 8Nato povedal Hospodin Satanovi: Všimol si si môjho služobníka Jóba? Lebo na zemi nieto jemu podobného, bezúhonného, úprimného, bohobojného muža, ktorý by sa stránil zlého. 9Satan odpovedal Hospodinovi: Či je Jób zadarmo bohobojný? 10Neohradil si ho zo všetkých strán i s jeho domom i so všetkým, čo má? Dielo jeho rúk si požehnal a jeho statok sa rozmnožil v krajine. 11Ale len vystri ruku a dotkni sa všetkého, čo má, či sa ti nebude do očí rúhať? 12Vtedy Hospodin riekol Satanovi: Ajhľa, v твоjich rukách je všetko, čo má, len na neho rukou nesiahaj! Nato Satan odišiel pred Hospodina. 13Istého dňa, keď jeho synovia a dcéry jedli a pili víno v dome svojho prvorodeného brata, 14prišiel posol k Jóbovi a povedal: Keď dobytok oral a oslice sa pásli vedľa neho, 15Sabejci vpadli, pobrali твоjich a sluhov pobili ostrím meča. Len ja sám som unikol, aby som ti to oznámil. 16Kým tento ešte hovoril, prišiel iný a povedal: Boží oheň padol z neba, rozhorel sa medzi ovcami a sluhami, až ich strávil. Len ja sám som unikol, aby som ti to oznámil. 17Kým tento ešte hovoril, prišiel iný a povedal: Chaldejci utvorili tri húfy, napadli ľavy, pobrali ich a sluhov pobili ostrím meča. Len ja sám som unikol, aby som ti to oznámil. 18Kým tento ešte hovoril, prišiel iný a povedal: Tvoji synovia a tvoje dcéry jedli a pili víno v dome svojho prvorodeného brata, 19a hľa, veľký vietor sa dovalil spoza púšte, udrel na štyri rohy domu, ten padol na mladých ľudí, takže zomreli. Len ja sám som unikol, aby som ti to oznámil. 20Vtedy Jób vstal, roztrhol si plášť, ostrihal si hlavu, padol na zem, poklonil sa 21a povedal: Nahý som vyšiel zo života matky a nahý sa tam navrátim; Hospodin dal, Hospodin aj vzal, nech je požehnané meno Hospodinovo. 22Pri tom všetkom Jób nezhrešil a nespáchal nič urážlivé proti Bohu.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Zaiste vám už niekto položil otázku: Prečo Boh dovolí, aby na svete bolo utrpenie, keď je všemohúcim a milujúcim Bohom? Priznajme si úprimne – nie je pre nás ľahké odpovedať na takéto otázky. Nie je to ľahké vtedy, ak nám otázku kladie človek s úmyslom vysmievať sa našej viere v Boha. Nie je to však ľahké ani vtedy, keď túto otázku musíme klásť sami sebe. Veď kto z nás by sa v živote nemusel vyrovnávať s utrpením v ľahšej či ťažšej podobe? Ak máme s touto otázkou problémy a nevieme si na ňu dať odpoveď, nemusíme to vôbec skrývať a mať pocit, že snáď s našou vierou nie je niečo v poriadku. Je to totiž otázka, ktorou sa veriaci ľudia zaoberajú už od počiatku a len s veľkými ťažkosťami prinášajú uspokojivé odpovede. Obsah Knihy Jóbovej je toho dokladom. Úvodná kapitola predstavuje tému celého príbehu: Úspešný Jób bude vystavený skúške utrpením bez toho, aby sám vedel, aký dôvod a aký cieľ má jeho utrpenie. Tým reprezentuje každého, kto zápasí so skúsenosťou nezmyselného utrpenia vo svojom živote. Martin Luther v týchto súvislostiach hovorí o utrpení ako o pokúšaní, ktoré má preveriť náš vzťah voči Bohu. Ak nám prichodí vyrovnávať sa s utrpením v pomerne obmedzenej miere, je tento názor prijateľný. Americký teológ John Swinburne sa však odvažuje vysloviť otázku, ktorá je možno aj našou otázkou: Ak Boh vedel, že používanie slobodnej vôle u ľudí bude mať také strašné následky (vyhladenie celých národov; terorizmus, pri ktorom zomierajú úplne nevinní ľudia), bolo správne, že nás obdaril slobodnou vôľou? Preto vôbec nie je jednoduché prijať aj názor, že cieľom a zmyslom utrpenia je morálne obnovenie a posilnenie človeka. Často sa totiž končí v jeho zničení. Oveľa lepšie je priznať si vlastnú bezradnosť a závislosť od Boha tak, ako to robí Jób. Amen.

Modlitba:

Všemohúci Bože, v pokore vyznávame, že nás desí prítomnosť toľkého utrpenia vo svete. Našou vierou v Teba otriasa to, keď hľadáme na našich nevinne trpiacich blízkyh. Strácame slová a nevieme ich potešiť. Ďakujeme Ti za príklad biblického Jóba, ktorý, tak ako my, nerozumel príčinám svojho utrpenia. No žiadne utrpenie ho neodviedlo od viery, že napriek všetkej bolesti a poníženiu si Ty jediný, kto nás môže zachrániť. Amen.

Doc. Mgr. Ondrej Prostredník, PhD., evanjelický. a. v. duchovný pôsobí ako pedagóg na EBF UK v Bratislave